

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisdădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se inapoiază.

Sibiiu, 7 Martie st. v.

Clopotul maghiarismului nu încetează cu alarma. Nu este și lăsată de Ddeu, în care diaristica maghiară, într'un mod sau într'altul, se nu strige, că maghiarismul e în pericol și cu deosebire cel din Transilvania, unde este încungiurat de marea românismului și isolat de trupul cel mare al „națiunii“.

Pentru noi de mult nu mai este enigmă alarma aceasta. Pentru noi însă ea devine, din și în și, tot mai mult tragi-comică.

Ce vor adevă Maghiarii, când în diaristica lor, fără deosebire de partidă, nu mai slăbesc publicul din dragostea: „apărării proprii“, ca se nu-i „înghită naționalitățile?“

Ei înșiși o spun fără de cea mai mică sfială: vor se-și justifice apăsarea naționalităților politicesce, apăsarea naționalităților pe cale socială prin înființarea reuniunilor de maghiarisare. Este de notat, că și procedura aceasta socială numai așa o știu Maghiarii asigurată, dacă o pot pune sub scutul guvernului.

Și tocmai într'aceasta aflăm partea de tot comică a baterii de alarmă cu atâta sgomot.

Maghiarii ni se prezintă, cu deosebire față cu Românii, ca acel cap de Arnăuți din comedie, care, cu toate că Jianul era ferecat în lanțuri și păzit de oameni înarmați, treserea de frică și striga păzitorilor, se fie cu grije, de câte ori Jianul se mișca câtuși de puțin.

Cum? Națiunea cea puternică, care după cum se scria în zilele aceste în una din foile maghiare Clujene, preste voia împărăției bizantine și preste voia împărăției romane-germane, a alcătuit statul Ungariei „cucerind“ popoarele panonice și transilvane, se teme, că acum după ce le-a „stăpânit“ pe popoarele „cucerite“ aproape o mie de ani, va fi înghițită tocmai când Ddeu 'i-a dat toată puterea în mână preste dinsele?

Hic Rhodus, hic salta, ar trebui să li se răspundă pretențiilor urmași ai lui Árpád. Ne-ați cucerit și ați alcătuit stat? Ei bine, stăpâniți-l și chivernisiți-l, dar stăpâniți-l și chivernisiți-l fără de a scoate sufețele din oasele nemaghiarilor. Cât însă pentru plăcerea de a impune împărățiilor din vecinătate, aveți ocaziune și acum: impuneți Germaniei, impuneți Rusiei și cui vă va da mâna, numai ferți-vă se nu faceți ear' nebunii, care se ducă la Mohács și la Világos. Naționalitățile preste tot, Românii însă mai ales, la nebunii de aceste nu credem că vor fi dispuși a da mâna de ajutor.

Pe la anii 1854 treceau multe trupe spre România. S'a întâmplat că pentru cruțarea feciorilor de marșuri în arșița soarelui, marșurile se făceau noaptea. Un primar iscusit, în vederea că o trupă avea să călătorească noaptea prin locuri bânțuite de hoți, s'a oferit a da vre-o câțiva oameni din comună pentru „siguranța“

trupelor, până vor trece de locurile cu primejdie. Comandantul, care dispunea de pedestreimea, călărima și tunărima dintr'o brigadă, a mulțumit primarului pentru prevederea sa, asigurându-l că speră că hoții nu-i vor sta în drum și a deprecăt ajutorul pus în perspectivă.

Maghiarii nu fac așa. Trupa provădută cu de tot felul de arme și prin aceasta superiori întru toate naționalităților, strigă din toate părțile să li se mai dea și *salvus conductus*, excortă ca se-i apere față cu hoții de păgubași, cu naționalitățile.

Parlamentul, guvernul cu tot aparatul până jos în comună, gendarmii, finanții, honvețimea și armata comună, toate, încât privesc Ungaria, sunt la dispozițiunea lor; usurparea dreptului de a-și impune limba în contra legii de naționalități; folosirea averii publice spre a-și face instituțiuni poreclite ale țerii în folosul exclusiv al naționalității lor; folosirea averii publice spre a informa opiniunea publică, în și afară de patrie, în favorul naționalității lor: nu sunt de ajuns spre a le asigura existența, — le mai trebuie reuniuni de maghiarisare.

Dar' departe ca comicul să se termine cu atâta.

Comicul ajunge la culme, când vede omul cu câtă aviditate se atâră „atlanții“, urieșii statului unguresc și de un biet *salvus conductus*, ce i-l pot oferi căpeteniile bisericesci ale naționalităților.

Toate foile maghiare au luat la cunoștință, că d. e. cei doi metropoliți ai Românilor le-au sărit într'ajutor dlor Maghiari, ca se nu se periclitize de parastasele românesce.

Abstragem dela împregiurarea, că și dacă s'ar pute numi ajutor ceea-ce capii bisericilor române au întreprins prin unele circulare pe sub mână, ajutorul a venit prea târziu. Dacă Românii d. e. erau oameni așa de reși, precum îi cred Maghiarii și precum căpeteniile bisericesci 'și-au dat silința a întări credința Maghiarilor, târziul *salvus conductus*, nu folosia absolut nimic.

Cu toate aceste, un diar, și încă diar *per excellentiam* maghiar și pe deasupra din opozițiune, cu aviditate fînde amândouă mâinile după paiul de scăpare al circulelor secrete și rezervate.

Privelisceea e minunată:

Sub presiunea organelor celor mai puternice de sus, bieții prelați în zăpăceala zorurilor nechibzuite se precipită la nisece măsuri, pe cari noi nu scim cum le vor justifica înaintea conștiinței lor și a credincioșilor lor fii sufețesci.

Și astfel de fapte, pentru vitejii pe hârtie, sunt fapte care le salvează existența, identificată de dinșii cu existența statului.

Privelisceea devine și mai minunată, când veți câtă bucurie este în cerul maghiarisării, dacă un biet notăraș dintr'un sat, desconsiderând pe cei ce 'l-au ales și pentru care fii ales, ca se placă Ma-

ghiariilor se alătură lîngă acei ce șicanează pe alegătorii lui.

Ei bine, cine are lipsă de elemente de aceste ca se se susțină, avînd pe deasupra toată puterea statului în mână, ce dovedesce?

Și acum se întorcem foaia. Ce se țină un om cu judecată și nepreocupat chiar, de naționalitățile, cari au se poarte toată greutatea statului, cari sunt lipsite aproape de toate beneficiile statului, cari pre lîngă stat au se susțină din puna privată biserica, scoala și toate institutele necesare de cultură, când vede, că la tot momentul, atotputernicii țipă: „băgați de seamă! luați-i de pe noi, că ne înăbușesc!“

Dar' ce vor țice în sfîrșit și naționalitățile, când vîd că alarma clopotelor maghiare presupune atîta vitalitate într'insele și atîta lipsă de încredere în puterea proprie a Maghiarilor chiar și când e însoțită în abundență abundanțisimă de puterea statului.

Maghiarii rescolesc atîta pulbere asupra naționalităților și nu bagă de seamă, că prin zelul lor de a argumenta lipsa existenței lor și, ca consecuență, lipsa de a maghiarisa, se argumentează ei înșiși afară și din rolul de conducere, un rol, care naționalitățile erau aplecate a li-l concede.

Agitatori mai buni contra Maghiarilor, repetăm, de cum sînt Maghiarii, nu cunoascem pe lumea aceasta. Ei întărită pe naționalități, batjocorindu-le și nedreptățindu-le și tot ei își discreditează autoritatea lor înaintea naționalităților strigînd în tot momentul, cu tot felul de arme în mână: vai de noi, că ne prăpădesc aceia, a căror brațe le-am despoiat cu totul!

Revistă politică.

Sibiiu, 7 Martie st. v.

În ședința dietei ungare din 17 Martie s'a sfîrșit și a treia cetire a proiectului de lege pentru pensionare și s'a primit proiectul despre înmulțirea monetei mărunte. În urma acestui proiect guvernul ungar va cere în conțelegere cu guvernul austriac procura spre a bate monetă măruntă în preț de 600 mii florini, deoarece-ce cuantitatea monetei mărunte de până acum nu e de ajuns spre acoperirea lipselor de comunicație.

Tot în ședința aceasta au înaintat, deputatul Daniel Irányi un proiect de lege pentru colonizarea străinilor, ear' contele Szapáry unul despre catastro.

Statorindu-se ordinea zilei pentru ședințele următoare, s'a hotărît pentru ședința de astăzi designarea deputațiunii regnicolare în cestiunile croate. Sub cursul pertractărilor în casa magnaților, casa de jos nu va ține ședințe.

În casa deputaților de dincolo de Laita e pe tapet budgetul ministerului de agricultură. Cu privilegiul acesta contele Hugo Salm a vorbit alaltăieri în contra vămilor pe cereale. Guvernul ar trebui — țice oratorul — să pășească încă de timpuriu în contra pretențiilor Ungariei. Dacă s'ar îmbărbăta spre aceasta, atunci toate partidele ar trebui să spriginească cu ener-

gie ministerul. De multe ori auzim, că se țice: noi nu putem face asta sau asta, pentru-că nu o voesce Ungaria; un ministru maghiar nu țice nici odată, că el nu poate străbate cu nimic favoritor pentru Ungaria, deoarece-ce nu o voesce Austria. De ce se fim tot noi cei mai slabi? Inteligența Ungariei nu întrece pe inteligența Austriei; dacă noi arătăm odată Maghiarilor, că sîntem rezoluți, în curînd relațiunile pot deveni mai favoritoare și mai amicale.

Vorbirea domnului de Salm a fost viu aprobată în stînga.

Drept răspuns egumenului polon Iazdowski principele de Bismarck a făcut în vorbirea sa de alaltă-ieri unele declarații foarte semnificate cu privire la Polonia.

Eu întreb pe domnul deputat — țice domnul de Bismarck — că restabilirea Poloniei nu e un ideal pronunțat al compatrioților sei și anume al fracțiunii sale? Aceea nu o va contesta. Ei, și d-sa țice: „Noi aceasta nu o voim prin un războiu, ci prin o presiune asupra opiniunii publice.“ Aceasta e absolut imposibil: acest ideal al desbinării provinciilor decătră un stat e numai prin războiu posibil sau prin un alt mijloc, tot atît de forțat, prin revoluțiune. O altă descurcare, precum e și presiunea asupra opiniunii publice, e zadarnică. Este în interesul domnilor, de a nu pași prea de timpuriu la lumină cu intențiile d-lor, ci a le acoperi cu un vîl, spre a li se face cu puțință, de a combate imperiul german în sînul parlamentului german; interesul nostru, al guvernului, e însă acela, de a ne păzi după puțință de ori-ce întunecare și de a scoate la iveală intențiile acelor, cari în timpul din urmă se pun ca dușmani în fața noastră, pentru-ca națiunea se scie, de ce se se țină. Domnul deputat în interesul compatrioților sei n'a făcut-o bine, că m'a silit prin atacarea sa, de a-mi mai subtrage și repeta încă odată declarațiile mele. Dacă imperiul german s'ar distruge, Prusia s'ar nimici, s'ar subjugă, atunci e o întrebare numai, că prin cine s'a făcut aceasta, că atunci Polonia nu se va incorpora ca provincia unui alt imperiu, sau, că biruitorul inclinat va fi de a restabili Polonia?

Dacă voesce aceasta, o și face, și e tot una, ori v'ați purtat d-voastră față cu guvernul actual dușmănos, ori nu, sau v'ați câștigat d-voastră bună-voința compatrioților d-voastră, sau nu — asta-i tot una. Atunci ridicarea ideii polone se va efectui decătră străinătate înșasi, deoarece-ce în străinătate sînt astfel de opiniuni căror li se pare folositoare o sfășiere a Monarchiei și crearea la Vistula a unui sistem de stat nouă dușmănos. Așteptați deci până când sosesece acel resbel nefericit, și rețineți-vă de a-l fești pe părete! Speranța aceasta e vană, și nu se va realiza, deoarece-ce guvernele din lăuntru și din afară sînt în curat, cu interesele ce au se urmărească în privința aceasta.

După scirile, ce sosesc din Constanti-nopol Albanezii răsculați în număr de 10,000 țin Prizrendul închis. Permit comunicația în cetate și afară de cetate numai pre lîngă anumite taxe, au distrus toate liniile de telegraf și podurile așa încât, Ibrahim Pașa numai prin curieri foarte încreduți poate aduce la cunoștința Poartei poziția sa. Poarta a

concentrat deja 5000 de oameni din garnisoanele albaneze, și Weissel pașa se află pe cale cu întăriți însemnate.

Diarului „Pol Corr“ i se împărtășește din Petersburg, că în cercurile rusesci sunt mulțumiți cu mersul pertractărilor din urnă cu cabinetul englez, deoarece prin acele s'a redus esențial primejdia unui conflict, și oamenii încep a crede, că se află acum mai aproape de un *modus vivendi*. S'au trimis îndrumări șefilor militari din provinciile asiatice, ca să se rețină dela ori-ce mișcare sau pas, prin ce s'ar compromite situația deja ameliorată. Tot așa a exmis și cabinetul englez ordini hotărâte, ca prin influența sa asupra Afghanilor să îi rețină pe acestia dela ori-ce mișcare.

Din Panama (America de sud) se telegrafează, că 250 de rebeli au atacat în 16 ale lunii curente cetatea. — Scirile din *La Libertad* întăresc afirmarea, că Barrion a exmis fără scirea celorlalte republici o proclamare către statele Americii centrale, spre împreunarea lor într'o republică. Celelalte state numai în 6 Martie au avut cunoștință despre proclamarea asta.

Congresul dela San-Salvador a împuternicit pe guvern, de a se folosi de toate mijloacele spre apărarea energică a țării. În urma acesteia guvernul a publicat starea de asediu.

Voci simpatice.

Maghiarii nu pot trăi cu noi pe același pământ. Pentru ce? nu ne spun. Osteneală de a afla nu ne prea dăm nici noi, căci ne vom fi având și noi trebile noastre și nu ne rămâne timp de a ne ocupa de năcazurile altora și cu atât mai puțin de ale Maghiarilor trebi, cari se par a fi prea încurcate. Una însă e vedită: sînt confusi; pentru-ce? ei vor fi sciind. Deoparte le place a ne desconsidera, ear' de altă parte strigă că-i omorim. Sîntem îndatinați a aștepta să cetim în diarele lor pe toată ziua cuvinte de „simpatie“ și deoarece-ce credem că dorința lor e ca să le comunicăm și poporului nostru, sîntem gata a le împlini această dorință. Eată câteva specimene de un caracter simpatic ce ni se adresează în „Kol. Közlöny“ dela 15 l. c. n. în primul articol:

„Di de ți cetim în foile române atacuri, care se adresează pe toată linia în contra noastră. Agitează preoții de pe tribună, învățătorii în școală, proprietarii în ședințele comitatense. Fiecare unde își află locul, mușcă din călcăiul nostru. Amintirea martirilor o serbează prin aceea că trag pentru noi din ea consecuențe istorice. Sfirșitul asasinilor domnilor maghiari se nu ve spa-

rie pe voi urmașii acelora, să nu vă intimideze. Preotul, căruia i se spune că dea serbarea amintirii păcătoșilor ordinari nu e lucru cinstit, erupe în plângeri amare în biserică. „Voi știți cine au fost Horia, Cloșca și Crișan; nici un timp se nu omoare amintirea însuflețitoare a lor din sângele și oasele noastre. Eată că nu e iertat a vorbi despre dinșii, deci nu vom vorbi. Aerul înădușitor al tiraniei ne omoară și acum: aduceți-ve aminte de ei...“ Și întocmai ca Antoniu, popa — fără de a acușa pe cineva — își întinde degetul în „sângele martir“ și îl îndreaptă către ascultătorii sei. Cetim din satele românesce, că în mod miraculos focul s'a îndrăgostit de averea proprietarului maghiar. Coperișul casei lor din când în când ia schintei. Ei! primarul român declară în un număr al lui „Kol. Közl.“ că „da, acela se aprinde, dar' pentru aceea noi trăim la olaltă în frățietate.“ Cine voiesce poate să cetească cu ridicăta rapoartele: despre plângerile țăranilor maghiari, cari au ajuns a fi slugi ai institutelor de credit cămătare române, cari duc la sapă de lemn pe „străinul“ de meserie în ghiarele lor și despre satele maghiare mici, pe care le încungiuă mulțimea satei valache ca șerpele pomul, cari sate apoi trebuie să uite vorba maghiară.

„Și vătămările, daunările, atacurile orbișe se măresc, cresc, se sporesc. Strigă cu voce tare: „Acest pământ e al nostru“ nu tănuiesc că unde voiesc să-l alăture.

„Scutură de sub picioarele noastre cu mâni cutezătoare și nebunesce terenul. Pișcă, incriminează, injură —“

Mai dându-ni-se privilegiu, vom mai comunica.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Sălciva de sus, în Martie 1885.

Prea cinstite dle Redactor!

Mâna mea este slăbănogită ca a unui bătrân plugar ce sînt și îmi tremură ca varga de multe și grelele timpuri ce au trecut peste căruntul meu cap, cu toate aceste prea cinstite dle redactor, ca om bătrân ce sînt te rog să-mi faci și mie puțină plăcere, prin vestirea scrisorii acesteia deși nici nu-mi mai aduc aminte de când nu am mai luat peana în mână. N'am prins-o pentru-că mă rog d-tale vorovind cea oablă: nici nu știu serie de dai Doamne; pentru-că pe timpul când eram eu copil, scoalele românesce erau ca corbii cei albi, părinților mei nici nule mai venia în gând de școală, pentru-că erau apăsăți până la suflet de slujba cea grea a domnilor, și apoi pe acel părinte ce își trimitea copilul la școală și îl sciau domnii, numai el scia ce păția cu ei. Las cu de aceste, pentru-că știu că ați auzit d-voastră despre pățanii de ale Românilor.

Sînt acum om la 70 de ani și atâtea năvăliri câte se mai fac acum prin țeara noastră stăpănită de Unguri, doar' nici n'am mai auzit de cum se ved — afară de vremea din revoluție.

Mai întâiu observăm aci un lucru.

Din simplul fapt că orda lui Asparuch a trecut de pe teritorul Țerii-românesce în țările de peste Dunăre, d-nul Pic nu trage încă nici o concluziune directă.

Dar' d-nul Xenopol adaugă dela sine cuvintele: „este prin urmare de creșut, că Asparuch rămase stăpânul Valachiei“ și după trecerea sa peste Dunăre.

Întru adevăr curioasă deducțiune.

Ca și când ordele barbare mai aveau idei de conservarea domniei peste țările, prin cari trecuse și le devastase. Ca și când orda Bulgarilor ar fi putut să treacă Dunărea în tot momentul de pe un țărmure pe altul, și Asparuch n'ar fi avut în timpul acesta destule alte lupte sângeroase cu Bizantinii în Mesia și Tracia.

Dar' ca să vedem cu câtă ușurință a copiat aici d-nul Xenopol pe Pic, și cum l'a exagerat într'o cestiune așa de importantă cum este întemeierea dominațiunii Bulgarilor asupra țărilor române, în fine spre a ne convinge cum s'au falsificat aici isvoarele istorice, vom cita mai întâi cuvintele învățatului slav Jirecek, care nu poate fi de loc presupus, că ar avé preocupăți în istorie pentru Români.

Eată ce ne spune d-nul Jirecek:

„Pe la mijlocul secolului al VII-lea se află în fruntea ordei bulgare dela Dunăre principele Bulgarilor Ispirich numit de Greci și Asparuch. Locuințele acestei orde se numiau în limba vechea

Acum într'o ți ne pomenim că vin pe capul bietului notar o droaie de gendarmi cu adiunctul solgăbirăului în frunte, câți-va din acestia împreună cu adiunctul solgăbirăului pleacă către Ofenbaia și Lupșa ca să le închidă bisericile după cum s'a și întemplat, ear' vre-o câți-va rămăseră în Sălciva spre a mulcomi pe îmbuibății Sălciveni cari nici nu visau la ce gândiau ei.

Pentru-ce făcură ei atâtea sfărâ în țeară, eu nici nu auzisem până Sămbătă după ameați (16/28 Februarie) de auziam eu mai de vreme, plătiat preotului nostru și 30 fl. v. a. că doar' am dela D-șeu bani și avere destulă, numai să facă liturgie și să slujească parastas pentru odichna sufletelor lui Horia, Cloșca și Crișan, apoi să vedem cine afară de D-șeu poruncește pe punga mea. Eu plătesc preotului nostru cât va cere și d-lui trebuie, vrînd nevrînd, sănătos ori bolnav, să mă asculte, că doar' de aceea îi plătim simbrie și biserica pentru aceea o am făcut să ne adunăm într'însa și să ne rugăm pentru iertarea păcatelor celor vii și ale celor morți. Ce nas mai au și Ungurii acestia, dle redactor, că în țeara noastră și în bisericile făcute de noi se nu ne lase să ne rugăm lui D-șeu. Ei nu știu aceea: că dacă nu mă lasă în biserică îmi adun copii și nepoți și între fum de tămăie îngenunchiați la pământ înălțăm rugăciune cu lacrimi către atotputernicul D-șeu pentru odichna sufletelor lui Horia, Cloșca și Crișan, după care rugăciune cu vesele inimi întru aducerea aminte, vom trage un ospet numit ospetul lui Horia, Cloșca și Crișan.

În sfîrșit prea cinstite dle redactor îți mulțumesc pentru frumoasele sfaturi cu cari ne sfătuiesci în toate țiilele, că șeu eu de când cetesc „Tribuna“ par'că întineresc pe ți ce merge, și îmi mai place a trăi în lume. Pagubă că nu ai fost d-ta pe timpul când eu eram ca d-ta; poate noi astăzi nu eram așa sugrumați. b.

Lugoj, în 17 Martie 1885.

În congregațiunea comitatului Caraș-Severin, conchemată pe 23 Martie a. c. și amănată pe 27 Martie st. n. 1885, se va pertracta, între alte obiecte foarte momentuoase, și o propunere făcută și insinuată de avocatul Fabius Rezeiu din Lugoj, a căreia cuprins e următorul:

„Inclit universitate comitatensă!

„Într'un interval scurt, ne întâlnim în comitatul Caraș-Severin a doua oară, cu aparițiunea tristă, cumcă înaltul guvern întărdie, cu denumirea definitivă a comitelui suprem, și aceasta fără nici un motiv fundat; deși starea „desperată a administrațiunii noastre comitatense, pe ți ce merge, tot cu mai mare urgență preținde rezolvirea acestei cauze momentuoase, deoarece-ce e evident, cumcă față de lipsa totală a „spiritului uniform, stabil și consecuent, în guvernarea comitatului nostru, amănarea rezolvirii „acestei cestiuni, a fost și e numai spre dauna „administrațiunii noastre comitatense.

„Și pentru-că actualul comite suprem, Ilu-

stritatea Sa domnul Dr. Tabajdy Károly „până acum nu a luat în considerațiune interpe-lațiunea făcută în acest obiect de membrul comitatului comitatens Coriolan Brediceanu, — mă ved necesitat a subșterne înaintea congregațiunii următoarea

„Propunere.

„Înaltul minister reg. ung. de interne să reacească, ca să exopereze „cât mai curînd, denumirea definitivă „a unui comite suprem în comitatul „Caraș-Severin, pe basa și în înțeleșul „S-lui 27 al legii despre egala îndreptățire a naționalităților (art. de lege „XLIV din anul 1868).

„Reservându-mi dreptul a motiva mai pe „larg această propunere, în congregațiunea ținîndă „la 27 Martie 1885 st. n., — rog pe inclita universitate comitatensă, să binevoiască a suscepe „această propunere în seria obiectelor cuprinse în „ordinea țiile ale acestei congregațiuni, și pri-mind-o de a sa proprie, să o enuncie în formă „de conclus.

Lugoj, în 17 Martie 1885.

Fabius Rezeiu,
membru al comitatului comitatens.

Credem, că e superfluu a accentua deosebit momentuositatea acestei propuneri, și de aceea sperăm, că fie-care membru al comitatului nostru comitatens, consciu de datorințele sale, față de binele comun al comitatului nostru nu va absenta dela această congregațiune, și nu va hesita, a sprigini cu toată țiaia sufletului această propunere legală și dreaptă. u.

Cronică.

Camera advocațională din Sibiu a numit pe dl. Dr. Nicolau Olariu de curator al cancelariei lui Rudolf Marlin, dispensând totodată pe dl. avocat Ioan Popa de această sarcină.

Concertul viitor al „Reuniunii române de cântări din Sibiu“. Aflăm din isvor sigur, că „Reuniunea română de cântări din Sibiu“ va surprinde publicul iubitor de muzică, la concertul ordinar ce-l va arangia Duminecă în 29/17 Martie a. c. cu executarea marelui op. „Crucia-ții“, poem romantic pentru cor, soli și acompaniare pe piano de W. Gade, și că spre scopul acesta a angajat și puteri valorabile dinafară, așa pe dl. Const. Bărcănescu, redactor al foiei „Doina“ din București, carele a binevoit a lua asupra-și, cu cea mai mare prevenire executarea părții pentru tenor. Așteptăm cu nerăbdare sosirea țiilei concertului și credem, că împreună cu noi o așteaptă toți, câți cunosc farmecul producțiunilor reuniunii române de cântări din Sibiu.

Deputați mireni pentru sinodul archidiecezan gr.-or. s'au ales în cerc. I (Sibiu) d-nii Iacob Bologa, consil. aul. în pensiune și Ioan de Preda, avocat în Sibiu.

În onoarea comandantului regimentului de artilerie de aici, a dlui colonel Kle-

Foița „Tribunei“.

Teoria lui Rösler.

(Urmare.)

Dar' să vedem cum stau lucrurile cu Bulgaria dincoace de Dunăre.

DI Pic e de părere, că Țeara-românească a fost ocupată de Bulgari încă dela prima lor imigrațiune în Peninsula-Balcenică, și anume de Asparuch, un fiu al lui Cubrat, a chanului bulgăresc dela Don.

Xenopol, 70.

„Unul din ei Asparuch veni cu o parte din poporul seu și se aședă în Valachia pe malurile Dunării.

„Însă chiar în anul 678 el se sculă de aici și trecînd fluviul, luă aședă pe rîpa dreaptă a acestuia în mijlocul Slovenilor...

„Istorianu ne spune, dacă Asparuch păstră în stăpînirea sa și rîpa stîngă a fluviului, dar' ea nici nu dă cunoscut pe cineva, care s'o fi ocupat în locul seu.“

Pic, 70.

„So kam es, dass der dritte von diesen Brüdern, mit Namen Asparuch... an die Donau in die heutige Walachei... zog und sich daselbst siedelte.

„Im Jahre 678 setze derselbe Asparuch über die Donau und siedelte auch sein Volk höchstwahrscheinlich längst der Donau mitten unter den Slaven an.

„Ob die heutige Walachei mit in dem Besitze Asparuchs und seiner Nachfolger geblieben, wird nirgends berichtet, ebensowenig hören wir aber, dass ein anderes Volk in dem Besitze dieses Landes sich gesetzt hätte.“

slava aglă (unghiu), ear' în relatările scriitorilor grecesci *Onglos*. În realitate unghiul acesta era finutul care se află între Nistru, Dunăre și Marea-neagră, și care nu de mult se numia cu un cuvînt tătăresc Bugeacu ce însemnează tot unghiu¹⁾.

Așadar' faptul pozitiv este, că locuințele Bulgarilor din nordul Dunării, unde se afla Asparuch, și de unde porni cu orda sa ca să treacă peste Dunăre, se numesc în isvoarele grecesci *Onglos*.

Dar' dela *Onglos* al scriitorilor bizantini și chiar dela Bugeacul Basarabiei susținut de d. Jirecek, până la teritorul Țerii-românesce întregi, cum substitue cuvintele Pic și după dînsul d. Xenopol, există o deosebire cu totul colosală.

Dar' în fine trebuie să observăm, că nici chiar părerea d-lui Jirecek că *Onglos* al scriitorilor bizantini ar fi identic cu Bugeacul Basarabiei nu este adoptată încă până astăzi de sciință.

Anume vom cita în privința aceasta chiar părerea celui mai pronunțat adversar al nostru istoric, a lui Rösler, care nu poate fi presupus, că ar avé cel mai mic spirit de părtinire față cu Români.

„Din cinci fi ai sei“, adecă ai lui Cubrat, ție Rösler, „Asparuch cuceri țeara dela Ingul sau *Onglos* la răsăritul Moldovei de astăzi“²⁾.

¹⁾ Jirecek, Geschichte d. Bulgaren, pag. 129.

²⁾ Rösler, Rom. Studien 76.

Așadar' teritorul Ingul sau *Onglos* cu alte cuvinte locuințele lui Asparuch și ale ordei sale mai nainte de a trece Dunărea se aflau la răsăritul Moldovei de astăzi acolo unde în adevăr se află fluviul Ingul sau Ongul, un afluent al rîului Bug, și acesta o constata cel mai adînc explorator al etnografiei țărilor dela Dunărea de jos¹⁾.

Și din acest *Onglos* al scriitorilor bizantini, din acest ținut situat la răsăritul Moldovei de astăzi dl. Xenopol face Țeara-românească și are totodată curagiul să numească această desfigurare a faptelor un adevăr stabilit pe date pozitive.

Nu adevăr, ci o pură imaginațiune, o falsificare de isvoare.

Dar' să mergem mai dparte cu argumentarea d-lui Xenopol, că Bulgarii au fost domnii Țerii-românesce.

Xenopol, 71.

„Crum. . . regele bulgar prîndînd o mulțime de familii din

Pic, 72.

„... Krumus nach der Eroberung von Adrianopole eine Menge von Gefangenen über die

¹⁾ Nicefor, patriarchul, ne descrie acest „loc“ *Oglu*, ca un teren greu de străbătut și inexpugnabil pentru inimi, apărît în partea dinainte cu terenuri neplane și cu lacuri, ear' în partea dinapoi cu stînci precipice și locuri aspre (Ed. Bon. 39). Este așadar' evident, că aici nu avem de a face cu o țeară, ci cu o mică bucată de pământ, cu un adevărat unghiu din partea de răsărit a Moldovei.

ment, care conform rugării sale intră în statul pensionar, eri seara a fost întrunit în restaurațiunea Popovits întreg corpul oficerilor de artilerie la un supeu comun. Dl colonel cavalier de Trapșia director de artilerie la comanda corpului transilvănean, onorând societatea cu prezența sa, a dat expresie stimei deosebite pentru dl colonel Klement prin un toast însuflețit de o bărbăție adevărat militară Societatea a petrecut timp mai îndelungat în cea bună dispoziție.

Alegerea de deputați la sinodul diecesan din Caransebeș. În cercul al IV (Făget) s'au ales: a) din cler: protopopul Atanasie Ioanovicu; b) din mireni: Atanasie Cimponeanu, jude la tablă regească în Budapesta și Leontin Simonescu secretar al consistoriului metropolitan din Sibiu; în cercul V (Coșia): din cler: Nicolae Popovicu, preot în lupani; din mireni: Ioan Bartolomeu secretar și Antoniu Mustețiu, învățător în Făget. — În cercul Reșiței din cler: George Pocrean, paroh în Reșița, din mireni: Ioan Budințian, avocat în Bocșa, și Petru Broștean, secretar la soc. căl. ferate în Reșița.

Politică vamală din România. În secțiunile Camerei s'a luat în cercetare următorul proiect de lege pentru fixarea tarifului general al drepturilor vamale de importățiune și exportățiune:

Art. 1. Legea din 25 Iulie 1878 este și rămâne abrogată.

Art. 2. Până la promulgarea unui nou tarif general pentru drepturile vamale se va pune în aplicațiune tariful autonom din Maiu 1876.

Art. 3. Guvernul are facultatea de a modifica compunerea și clasificățiunea articolelor, de a înlocui taxele ad-valorem prin taxe specifice pe greutate și de a spori drepturile fixate prin acest tarif până la cel mult 50 la sută asupra valorii mărfurilor, după tabela prețurilor fixate de comisiunea de valori de pe lângă ministerul finanelor. Modificațiunile introduse în tarife se vor supune ratificării Corpurilor legiuitoare în prima sesiune ce va urma după decretarea lor.

Art. 4. Dispozițiunile legii de față vor intra în vigoare la 1 Iulie 1885.

Ministrul finanelor. G. Lecca.

Buletinul „Societății politecnice” din România. În sfârșit am ajuns să avem și publicațiuni politecnice, ceea ce dovedește că, deși nu în această nefericită țeară, cel puțin acolo unde Românul se poate desvolta liber, progresul e necotenit pe toate terenele. Tabela materiilor a Nr. I din această revistă elegantă, înzestrată cu ilustrațiuni, oferă pe 80 pagini următoarele: Tabela materiilor și a figurilor: Comitetul societății pentru anul 1885. — Lista membrilor societății. — Lucrările adunării generale și ale comitetului: Sedința adunării generale din 18/30 Decembrie 1884. — Memorii și conferențe: Formulele de rezistență ale lui Winkler. Conferență ținută de dl inginer C. Mironescu. Magazinele de sistem american pentru păstrarea grânelor. Conferență ținută de dl inginer G. Duca. — Extracte din diarele tehnice străine: Căi ferate. — Industrie și comerț.

Urcarea vămii pe importul de vite în Franța. Camerele franceze au primit urcarea vămii pe importul de vite în modul următor: pe

Adrianopol le strămută în Bulgaria de dincolo de Istru (pentru noi de dincoace) și le așază acolo. Aceste familii isbutiră a scăpa din robie sub domnia următorului lui Crum Mortagon, ceea ce arată că încă sub acesta Valachia se ținea de regatul bulgar.

Donau führt und dieselben daselbst (im Bulgarijensets der Donau) ansiedelte; es gelang diesen Gefangenen während der Regierung des Fürsten Mortagon. ... wieder in die Heimat zu entkommen. ... so geht doch daraus unbestritten hervor, dass das Land im Norden der Donau auch zu Mortagons Zeit im bulgarischen Besitz sich befand.

Resbelul lui Crum cu Bizantinii se întemplase în epoca dela 809—814.

După cum vedem d. Xenopol face în textul lui Pic, următoarea schimbare esențială:

În loc de „Țeară dela nordul Dunării” după cum sună foarte expres textul lui Pic, dl Xenopol schimbă și pune în loc Valachia. Cum sta însă lucrul cu „Țeara dela Nordul Dunării”, unde aduse Crum chanul Bulgarilor pe prinsonerii din Adrianopol.

În fântânile grecesci țeara aceasta se numește Bulgaria de dincolo de Istru (εἰς Βουλγαρίαν ἐκείθεν τοῦ ὁρίου ποταμοῦ) sau pentru noi Bulgaria din coace de Istru.

Unde era însă aceasta Bulgaria dincoace de Istru? (Va urma.)

tauri și vaci dela 8 la 12 franci, pe junci și juninci dela 5 la 8 fr., pe viței dela 1 fr. 50 c. la 4 fr., pe berbeci dela 2 la 3 fr., pe miei, capre și porci dela 50 centime la 1 fr., ear' pe porci dela 3 la 6 fr. Pentru țerile cari se ocupă cu agricultura și crescerea vitelor urcarea de vamă e stricăcioasă.

Economic.

„Cultivatorul”.

De curând apare în capitala României un nou diar economic, care se recomandă publicului prin nisce cuvinte introductive, ce merită atențiune mai generală. Le puplicăm și noi spre a se vedea că frații nostri de dincolo de Carpați în față crizei actuale se pun tot mai serios pe lucru. Multe am pute învăța și noi din cele ce urmează:

Ântăia vorbă cu publicul ne dă mult de gândit.

Scim cât s'au discreditat de tare toate prospectele, toate apelurile, toate programele și manifestele, de ori-ce natură ar fi ele, în ori-ce graiu ar fi alcătuite, de ori-cine s'ar subscrie, de ori-cine s'ar rosti.

Nepotrivirea dintre fapte și vorbe pare a fi tocit pe acestea din urmă până a nu mai găsi pe nicăiri resunet, până a nu mai avea nici chiar înțeles.

Mai după fie-care programă a urmat, din nenorocire, o decepțiune.

Aceasta ne învață un lucru, că trăim într-o epocă în care cuvintele și făgăduiele zadarnice și-au pierdut farmecul lor amăgitor, că faptele singure, că numai isbândile depline și pipăite pot să mai convingă și să mai însemne ceva.

Ne vom feri dar' de a promite publicului câte cugetăm a studia în organul ce i se prezintă astăzi la câte lucrări de îndreptare, potrivit sferei noastre de acțiune, vom căuta să punem numărul cu nădejde, spre a scăpa de priporul, pe care am pornit.

Sântem aji un număr de oameni, plugari de toate treptele, proprietari mari și mici, cultivatori din toate colțurile țării, strânși împrejurul unui păs mare și comun, al unei calamități ce ne amenință și căreia caută să ne opunem cu puteri unite, pe cât mai e încă vreme, dacă nu vom a deplânge mâne lovirele ei neîndurate și imposibile atunci de remediat.

Starea înapoiată a sistemului nostru de plugărie față cu progresele uimitoare ce agricultura realizează pe aiurea, caută să îngrijească și să desțepă la muncă toată suflarea acestei țări.

Popoarele cari erau mai înainte tributare credincioase ale grânelor noastre au ajuns prin lu minele științei, prin înțeleaptă și prevădătoare conducere, prin hărnicie neobosită, — au ajuns dicem nu numai să se poată scuti de producțiunile ce le oferiam, ci în stare chiar de a ne concura, cu o superioritate descurajatoare, pe toate piețele lumii.

Ne aflăm în dureasa fasă a pregătirii unei adevărate catastrofe agricole, și timp nu mai avem de pierdut.

Miseria a pătuns până în vetrele noastre; sântem deja victime ale neîndurătorilor ei urmări. Și pericolul economic e pericol național.

Trebuințele sociale și politice cresc pe fie-care zi, datorii grele apasă pe umerii și onoarea țării, popoarele deja îndrămate pe calea propășirii lor economice nu vor să ne aștepte, ca să le călcăm și noi pe urmă, lupta pentru existență devine dar' tot mai neegală, mijloacele noastre de producțiune n'au sălțat încă din vâgășul rutinii, deschișul dintre pretențiunile noastre, dintre fastul ce vom a duce, dintre rolul ce ne-am luat a juca, și dintre puterile economice de cari dispunem, se accentuează tot mai înfrățitor...

Nu avem ambițiunea de a spune lucruri nou.

Confrații cari se străduiesc de mult cu ogorul câmpului publicității, sub bandiera intereselor agricole și economice, au dat adesea alarmă.

Se vede însă, că inerția morală e mai îndărătnică decât ne-o putem închipui.

Popoarele nu es din sistema sau piroteala, în care le împetresce timpul numai așa cu îndemnuri, cu povestiri sau povețe.

Ele caută să plătească ântăiu scump ori-ce lecțiune de înțelepciune sau de progres, să simtă că nevoia sau miseria și-a înfipt ghiara până în existența lor zilnică, ca să se hotărască a se apăra.

Și noi credem că am ajuns aci.

Nu ne mai e dar' ertat, sub pedeapsă de peire, să stăm ca până aci izolați, în față atâtor crude lovituri ce au năpădit asupra-ne, și în vederea minunatelor exemple despre rezultatele imense ce au dat asociațiunile în țerile, cari au trecut și dinsele prin scoala nenorocirilor, prin care trecem și noi aji.

Să ne unim și să ne chibzuim dar' împreună, plugari din toate unghiurile țării.

Nu vaețele deșerte și individa ale au să n

îndrepteze din rătăcirile în cari ne aflăm poate, nu ele au să ne mântue de restristele ce ne isbesc, ci hotărârile de a ne pune pe muncă cu brațe de oțel.

Să găsim formulele limpede și reale ale neajunsurilor ce ne au cuprins, ca să putem afla leacurile ce li se potrivesc.

Eată pentru ce ne dispensăm de-a înșira aci la generalități banale și frase declamatorii, cari nu resolvă și nu vindecă nimic.

Cestiune cu cestiune, din câte ne privesc, și din câte privesc prosperitatea țării în genere, va fi luată în deosebi la cercetare între noi aducând fiecare comoara experiențelor sale, și făcând de aci înainte un neîncetat apel la luminile științei, la rezultatele ce au obținut popoarele mai culte și mai ispite ce au.

Cu depărtarea în care ne-am ținut unii de alții, așteptând ca binele să ne pice poate de-a gata, am ajuns la starea în care ne răsbătam.

Era înainte de toate o împregiurare condamnabilă și neînțeleasă, ca o țeară agricolă, cu milioane de plugari să nu aibă o singură asociațiune de inițiativă privată, cu întrunirile ei regulate, cu desbaterea cestiunilor ce-i hotărăsc soarta, cu organul ei de publicitate în care să-și arate vederile și să-și apere interesele, prin care să propage ideile luminoase și roditoare ale unui veac ce are ca devisă de luptă: putere și avuție.

Și isvorul puterii și al avuției e plugăria. În numele ei dar', la numele celor mai scumpe interese ale patriei chemăm pe confrății nostri plugari la lucru, la ajutorarea și luminarea noastră frățească, la ridicarea meseriei noastre strămoșesci.

Să mărim neîncetat legiunea, să răspândim prin toate puterile de cari dispunem, exemplele culturii naționale și științifice, și isbânda ne va fi asigurată.

Unde crește acum un fir de earbă, acolo se facem să crească două; pe spicul costeliv și ușurel de astăzi să-l împuțernicim, ca să cântărească aur, și atunci ne-am asigurat viitorul, ne vom afirma mai falnic ca națiune și vom însemna noi înși-ne mai mult în stat.

Eată programa noastră, și vom avea destul de lucru.

Scolastic.

Lucrul de mână

În scoalele de băieți și în institutul pedagogic.

(Raport prezentat în urma însărcinării ven. consistor archidieceșan, corpului profesoral dela seminarul „Andreian.”)

(Urmare.)

S'ar pute însă chiar și acum face obiecțiunea, că introducând în planul de învățământ de aji, altcum destul de încărcat, încă o nouă specialitate, am contribui și mai mult la încărcarea elevilor preste puterile lor, ceea ce ar fi în detrimentul dezvoltării lor intelectuale și fizice. Față cu această obiecțiune destul de serioasă, ar trebui să stăm pe gânduri a ne ridica graiul în favorul lucrului de mână în școală. Din nenorocire însă lucrul de mână, ca o amputațiune mai mult mecanică, nu numai că nu va îngreuna pe elevi, ci din contră silindu-i a schimba ocupațiunea intensivă intelectuală, ce li se impune prin celelalte obiecte de învățământ, cu o ocupațiune de natură mai ales mecanică, îi va distra, le va reîmpropșta spiritul obosit și amorfizat prin prea multă muncă intelectuală și îi va face chiar și pentru aceste ocupațiuni cu spiritul earăși mai primitori redându-le elasticitatea pierdută. Afară de aceste, lucrul de mână cerând mișcări și încordări multilaterale ale organelor corpului, în aer mai liber și mai curat, decât al saletelor de prelegere, va contribui în mod însemnat la conservarea sănătății, mult periclitată prin lucrarea unilaterală și adese făcută în condițiuni igienice foarte puțin priincioase.

Din ori-care parte dar' am privi lucrul de mână, față cu scopul ce urmărește școala, adevărată educațiunea prin învățământ, rezultă că el se poate pune în efectele sale bune, alături cu celelalte obiecte de învățământ. Prin urmare, chiar pornind dela vederile pedagogiei, nu numai că nu se pot pune pedeci, ci din contră mai ales se recomandă introducerea lucrului de mână în școalele de băieți, ca factor esențial al unei bune educațiuni.

Ar rămâne acum să arătăm cum lucrul, de mână să se aducă în legătură cu celelalte obiecte de învățământ ale școalei pentru cultura generală, în ce întindere să se predee și ce specialități anume să se cultive în școalele amintite. Asupra acestora însă mai cu înlesnire ne vom pute pronunța, după ce vom fi arătat dezvoltarea istorică a cestiunii lucrului de mână în școale și foloasele lui pentru viața practică a poporului.

II

Primele amintiri despre lucrul de mână ca ocupațiune folositoare pentru copii acasă și în școală, le aflăm la vestitul pedagog al secolului XVII Amos Comenius. În opul seu „Didactica magna” vorbind despre măiestria ce copilul are să-și însușească în școală, dice: „Măiestria recere trei lucruri: 1) un model sau o idee, care repre-

sentă formă exterioară, pe care măiestrul o privesce și încearcă a o reproduce întocmai; 2) materia, căreia să se dea forma modelului; 3) unelte, cu ajutorul cărora să se facă reproducerea. Instrucțiunea în măiestrie — fiind date untele, materia și modelul — cere 1) o bună întrebuințare a modelului, a materiei, a untelor; 2) conducere abilă și 3) deprinderi repetite.” Urmează apoi regulile speciale pentru întrebuințare, pentru conducere și deprindere. Ear' la alt loc în aceeași scriere în capitolul intitulat: „Informatorul etății copilăriei” se exprimă astfel: „Copiii să se deprindă și cu lucrul și cu continuă ocupațiune, fie lucrul serios sau și numai jocuri potrivite, ca astfel să fie feriți de urit, ce rezultă din lipsă de ocupațiune. Ear' copiii mai în vârstă, să cunoască dintre meserii pe cele mai de căpetenie, fie pentru a nu rămână în prea mare necunoscință asupra celor ce se petrec în viața omenească, fie ca să se cunoască mai ușor aplicarea fie-cărui pentru o anumită specialitate.”

Medicul englez Locke, vestit scriitor filosofic și pedagogic, contemporan al lui Comenius, apreciând însemnătatea dexterității ce se dobândește prin exercițiul în lucru de mână, voese să vadă pe copii deprinzându-se în această direcțiune, mai ales din motivul, că lucrările aceste, servite în aer liber, contribuie la înălbirea sănătății și la cercetare după oboseala provenită din încordare prea mare la lucruri intelectuale. Cu deosebire recomandă grădinaritul, lucruri de lemnărit, de mesar și de strugar.

Din un punct de vedere mai înalt filosofic și pedagogic, privesc lucrul de mână J. J. Rousseau, în opera sa reformatoare „Emile”, sau „Despre educațiune”. El atribue lucrului de mână o însemnătate eminent educativă, dicend, că noțiunile, cari le câștigăm prin ocupațiunea cu obiecte și prin dexterități, sânt mult mai clare, decât cele dobândite numai prin comunicațiunea altora, făcută prin graiu. Căci nu numai că mintea copilului se va deda a nu se supune orbesce unei autorități, ci lucrând și cercetând însăși, va deveni mai capabilă a afla relațiuni nouă între obiecte, combinațiuni nouă de idei și de instrumente. De aceea considerând condițiunea de meseriaș ca cea mai puțin atrătoare de noroc sau de alți oameni, recomand cu tot dinadinsul ca Emil, elevul seu ideal, să învețe o meserie, ca astfel să câștige un rang, pe care nici odată nu-l poate pierde un rang, care totdeauna îi va fi spre cinste. Meseria însă se nu o învețe cu scopul ca să o exercite, ci pentru-ca să se delature prejudiciul, ce mulți au în contra meseriilor, nu pentru-ca să câștige cu ea avuții, ci pentru a ci aprecia munca cu deosebire recomandă mesăritul, ca o meserie curată, folositoare, care cere mișcare trupească, abilitate și simț pentru forme. Astfel folosirea organelor trupesci se pune în legătură cu deprinderile puterilor sufetesci; și din elev se face în același timp o ființă lucrătoare și cugetătoare.

(Va urma.)

Dr. D. P. Barțianu.

Posta redacțiunii.

Dlul Andreiu Voda în Ormenișiu. Pentru catalogul cărților române din librăria Cieslar din Gratz ai a te adresa la numita librărie deadreptul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI.”

Cluj, 19 Martie n. (Teleg. orig. a „Tribunei”). Deputați aleși pentru sinodul archidieceșan sânt aici domni Vasiliu Almășan și Ioan Slavici.

Budapesta, 19 Martie n. Casa deputaților. Poiectul de lege privitor la îmulțirea monetei mărunte s'a votat în a treia cetire și s'a transmis casei magnatilor. La discuțiunea rezoluțiunii în privința delegării deputațiunii regnicolare în afacerea croată ministrul-pres. Tisza mai nainte îndreaptă la dreptul public, care nu admite dieta Ungariei și dieta Croației ca fiind factori egal îndreptățiți și de aceeași condițiune. Spiritului legii din punct de vedere unguresc corespunde mai bine, ca ministrul-president al cărui cerc de activitate se extinde preste ambele țeri, să transmită conclusele dietei croate, dietei ungare. (Aplaus viu.) S'a hotărât cu mare majoritate pertractarea neamănată. În decursul desbaterii ministrul-president a declarat delegațiunea deputațiunilor ca cel mai bun mijloc pentru stabilirea interpretării hotărâte a legii de transacție.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— În 26 Martie a. c. prăvălia cu piei și alte unelte din pei ale lui L. Hotton de către tribunalul reg. din Bečicherecul-mare.

— În 30 Martie a. c. mobilele lui Ludvic Miklós de către judecătoria cercuală reg. din Deva — în cancelaria advocațială a lui Emerich Hollaky.

— În 11 Maiu a. c. realitățile lui Iosif Savescu de către tribunalul din Timișoara în comuna Babsa.

— În 12 Maiu a. c. imobilele lui Petru Șuța de către judecătoria cercuală din Deta în comuna Percosova (com. Timiș).

— În 19 Maiu a. c. imobilele v. Ioana Hunza de către judecătoria cercuală din Deta în comuna Skulya (com. Timiș).

— În 29 Maiu a. c. imobilele lui Ambrosie Paulișan de către judecătoria cercuală din Vinga în comuna Murány (com. Timiș).

— În 13 Aprilie a. c. imobilele lui Ioachim Pitic de către judecătoria cercuală din Verșet la casa comunală din Coșteiu.

— În 27 Iulie a. c. realitățile lui Iovan Ostoiciu la judecătoria cercuală din Deta (com. Timiș).

Concursuri:

— Un post de scriitor (salar 600 fl.) la judecătoria cercuală din Covasna. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la prezidiul tribunalului din Chezd-Oșorheiu.

— Un post de executor jud. la judecătoria cercuală reg. din Mediaș. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la prezidiul tribunalului din Elisabetopol.

— Un post de practicanț de drepturi la tribunalul din Oradea-mare. Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la prezidiul tribunalului de acolo.

— Un post de scriitor la judecătoria cercuală din Tenke. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la prezidiul tribunalului reg. din Oradea-mare.

Bibliografie.

„Foi'a bisericească“. Organ pentru cultura religioasă a clerului și a poporului. Redigată de Dr. Alexandru V. Grama. Apare în 10 și 25 st. n. a. fiecărei luni. Blaj, 10 Martie 1885. Anul III. Nr. 5. Sumar: Demnitatea preotului. — Fondațiunile naționale și confesionale. — Victor Hugo și Romantica. — Literatura. — Diversitatea între spiritul Evangeliului dela Ioan și între cel al celorlalte Evanghelii. — Varietăți. — Rogare.

Sciri economice.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 17 Martie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.— cr. până 43.1/2 cr., unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 44.— cr. până 45.— cr.,

marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., ușoară —.— cr. până —.— cr., românesci de Bakony, grei 46.— cr. până 47.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sârbesci, grei 44.— cr. până 45.— cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— cr. până 44.— cr., în-ghrașiți cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Martie st. n.

Sibiu: 22 50 1 81 71.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 18 Martie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. —.— până —.—
76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.20 până 8.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 8.10 până 8.65, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.45, (de Bacsa) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —.— până —.—, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Săcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 7.30 până 7.60.

Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.70 până 7.—; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.20 până 9.60.

Ovės (unguresc) 37—40 Kilo fl. 7.— până 7.30.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.— până 6.05; de alt soi fl. 5.90 până 5.95.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnizare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.24 până 8.26 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.66 până 8.68.

Săcara (primăvară) —.— Kilo fl. 5.71 până 5.73.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.86 până 5.87.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 până 12.9/8.

Spirt (brut) 100 L. fl. 26.25 până 26.75.

Bursa de București.

Cota oficială dela 18 Martie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.—	vend.	95.—
Rur. conv. (6%)	89.1/2	91.—		
Act. de asig. Dacia-Rom.	293.—	293.—		
Banca națională a României	1180.—	1200.—		
Impr. oraș. București	31.—	32.—		
Credit mob. rom.	190.—	193.—		
Act. de asig. Națională	218.—	210.—		
Scrisuri fonciare urbane (5%)	84.—	—		
Societ. const.	238.—	239.—		
Schimb 4 luni	—	30.—		
Aur	12.1/4	12.40		

Bursa de Budapesta

din 18 Martie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	98.65
" " " 4%	93.70
" " " 5%	147.—
Împrumutul căilor ferate ung.	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	109.59
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.75
Bonuri rurale ung.	102.75
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " " băntăne-timșene	102.—
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " " transilvane	101.75
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	119.25
Renta de hârtie austriacă	83.20
" " argint austriacă	83.50
" " aur austriacă	108.—
Losurile austr. din 1860	139.—
Acțiunile băncii austro-ungare	862.—
" " de credit ung.	308.50
" " " austr.	300.50
Argintul	101.—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	5.79
Galbeni împărătesci	9.78
Napoleon-d'ori.	60.55
Mărci 100 imp. germane	124.45
Londra 10 Livres sterlinge	124.45

Bursa de Viena

din 18 Martie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	99.85
" " " 4%	93.85
" " " 5%	147.25
Împrumutul căilor ferate ung.	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	109.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	103.—
" " " cu cl. de sortare	103.—
" " " băntăne-timșene	102.—
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " " transilvane	101.50
" " " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	119.25
Împrumut cu premiu ung.	119.30
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	83.35
Rentă de hârtie austriacă	83.70
" " argint austriacă	108.60
" " aur austriacă	138.80
Losurile austr. din 1860	861.—
Acțiunile băncii austro-ungare	309.—
" " de credit ung.	300.80
" " " austr.	5.80
Argintul	9.80 1/2
Galbeni împărătesci	60.60
Napoleon-d'ori.	124.45
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlinge	

Deschidere de neguțatorie.

Subscrișul aduc prin aceasta cu toată stima la cunoștința on. public român că 'mi-am deschis aici în Sibiu în piața mică Nr. 2 (în edificiul bisericii rom.-catolice) o

Neguțatorie de mărfuri de manufacte.

Îmi iau prin aceasta îndrăzneala a-mi recomanda stabilimentul meu spriginului binevoitor al on. public român din loc și din provincie asigurându-l de un serviciu real și prompt.

Dispon de un sortiment de schimburi pentru doamne și domni; stoffe de haine cele mai moderne: Casmir negru și colorat, beige, satin mervellé, diagonale, lustrate, satin colorat de spălat, creton, Oxford de Sternberg și un asortiment bogat de alți articoli pentru sezonul de primăvară și de vară. Diferite soiuri de in, barchente, toată specia de căptușeli, perdele albe și lute, rips, acoperamente de measă și de pat precum și covoare curente, dantele, panglici, mănuși, eventaile, corsete, nasturi de modă, articoli de pasmenterie, bumbacuri, ață, mătăasă, umbrele și parasole și alți articoli. Prețurile sunt cele mai moderate posibile.

Cu toată stima

Dumitru Antonu.

1—3 [135]

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU“

în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Opuri din edițiune proprie:

Amor și dincolo de mormânt. Novela de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III. și IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecta de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înverderite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere înverderită și apreciată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I. și II. Prețul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda seau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traduce de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți sau trei morți vii. Roman anglez după Frankstein de Pamfilu J. Grapini. Prețul 50 cr.

Hermann și Dorothea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Costantin Morariu. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Șuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre; urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Micul margaritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericești frumos ilustrată pentru pruncii scolare de ambe sexe. Cu aprobarea juridiciei sup. bisericești. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., 50 exemplare broșurate costau 6 fl., legate 9 fl., 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl. (Va apăre preste câte-va zile.)

Toate aceste 22 opuri de odată procurate, se dau cu prețul bagatel de 4 fl. a. v.

Și alte mulțimi de opuri din toate ramurile literaturii.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.